

3. Dopušta li članak 7. Direktive 2000/78 da se predvidi specifična prethodna zaštita od otkaza samo osoba s invaliditetom koje su radnici, ali ne i osoba s identičnim invaliditetom koje su državni službenici?
4. U slučaju da se na prvo i treće pitanje odgovori niječno: zahtijevaju li međunarodni i europski propisi, imajući u vidu navedene činjenice i okolnosti ovog predmeta, da se specifična prethodna zaštita od otkaza koju je zakonodavac predvidio za osobe s invaliditetom koje su radnici primijeni i na državne službenike s identičnim invaliditetom?

(¹) SL L 303, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.)

Žalba koju je 29. srpnja 2015. podnio Stichting Woonlinie i dr. protiv rješenja Općeg suda (sedmo vijeće) od 12. svibnja 2015. u predmetu T-202/10 RENV, Stichting Woonlinie i dr. protiv Europske komisije

(Predmet C-414/15 P)

(2015/C 337/10)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Žalitelji: Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede (zastupnici: P. Glazener, odvjetnik i L. Hancher, profesor)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Kraljevina Belgija, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nizozemska (IVBN)

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- u skladu s istaknutim žalbenim razlozima u cijelosti ili djelomično ukine rješenje Općeg suda (sedmo vijeće) od 12. svibnja 2015. u predmetu T-202/10 RENV;
- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje u skladu s pravnim mišljenjem Suda;
- naloži Komisiji snošenje troškova nastalih u ovom postupku i u postupku pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvim žalbenim razlogom prigovara se da je Opći sud povrijedio pravo Unije, nepravilno ocijenio relevantne činjenice i nedovoljno obrazložio rješenje jer je odlučio da se tužba zapravo odnosi na dopis na temelju članka 17. i da se sudski nadzor na to ne može proširiti. Svojom odlukom Opći sud zanemaruje činjenicu da prema članku 108. stavku 1. UFEU-a opravdanje za pravne posljedice odluke mora proizlaziti iz toga da je prethodna situacija bila nespojiva s Ugovorom. Opći sud pogrešno tumači presudu TF1 time što iz nje zaključuje da se njegovo ispitivanje pobijane odluke mora ograničiti na pitanje je li Komisija pravilno ocijenila spojivost postojećeg uređenja potpora koje je izmijenjeno u skladu s obvezama koje je preuzela Nizozemska.

Drugim žalbenim razlogom prigovara se da je Opći sud povrijedio pravo Unije, nepravilno ocijenio relevantne činjenice i nedovoljno obrazložio rješenje jer je odlučio da su svrhovite mjere koje je predložila Komisija izuzete iz njegova ispitivanja, s obzirom na to da su to bili samo prijedlozi i da su dobili obvezujuću narav tek kada su ih nizozemska tijela usvojila.

Žalba koju je 29. srpnja 2015. podnio Stichting Woonpunt i dr. protiv rješenja Općeg suda (sedmo vijeće) od 12. svibnja 2015. u predmetu T-203/10 RENV, Stichting Woonpunt i dr. protiv Europske komisije

(Predmet C-415/15 P)

(2015/C 337/11)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Žalitelji: Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, prethodno Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (zastupnici: P. Glazener, odvjetnik i L. Hancher, profesor)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Kraljevina Belgija, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nizozemska (IVBN)

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- u skladu s istaknutim žalbenim razlozima u cijelosti ili djelomično ukine rješenje Općeg suda (sedmo vijeće) od 12. svibnja 2015. u predmetu T-203/10 RENV;
- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje u skladu s pravnim mišljenjem Suda;
- naloži Komisiji snošenje troškova nastalih u ovom postupku i u postupku pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvim žalbenim razlogom prigovara se da je Opći sud povrijedio pravo Unije, nepravilno ocijenio relevantne činjenice i nedovoljno obrazložio rješenje jer je odlučio da se tužba zapravo odnosi na dopis na temelju članka 17. i da se sudski nadzor na to ne može proširiti. Svojom odlukom Opći sud zanemaruje činjenicu da prema članku 108. stavku 1. UFEU-a opravdanje za pravne posljedice odluke mora proizlaziti iz toga da je prethodna situacija bila nespojiva s Ugovorom. Opći sud pogrešno tumači presudu TF1 time što iz nje zaključuje da se njegovo ispitivanje pobijane odluke mora ograničiti na pitanje je li Komisija pravilno ocijenila spojivost postojećeg uređenja potpora koje je izmijenjeno u skladu s obvezama koje je preuzela Nizozemska.